Ч. 76. Четвер 8 (21 цьвітня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Ради державної. — Справа кредиту на нові пушки. — З балканьского півострова. — Російско-японьска війна.)

Вчера відбуло ся перше по сьвятах засїдане палати послів. Правительство предложило видане на основі §. 14 розпорядженє цісарске запоряджаюче бранку рекрутів на 1904 р. — Від президента міністрів наспіли два письма: в справі вибори Делєгаций і депутациї квотової. Президент палати заявив, що вибори до Делєгаций поставить в найблизшім часі на порядок дневний Відтак роздано друкований проект закона в справі розширеня порту в Триєсті коштом 46 міліонів корон.

По сім розпочало ся дословне читанє інтерпеляций і внесень. Межи иншими відчитано інтерпеляцию пос. Вас. Яворского в справі вдержуваня старостами в Галичині руских селян, що ідуть на заробок до Прус; інтерпеляцию пос. Шенерера в справі ческого язика внутрішного в Чехії; інтерпеляцию Зіґмунда і тов. в справі грозячої промисловя небезпечности внаслідок наміреного заведеня повного спочинку недільного в урядах почтових і телєграфічних.

В понедїлок перед полуднем відбуло ся в будинку парляменту спільне засїдане парляментарної комісиї ческого клюбу, ческих аґраріїв і клюбу полудневих Славян в справі дальшої тактики тих партий в парляменті. Над тою справою радила по полудни також комісия ческого клюбу. Після виданого о тих нарадах комунікату взяли в них участь: Пльой, Ферянчич, Шукле, Шустерсич, Біянкіні, Вукович, Пацак, Крамарж і Сіленїй. Ухвалено заждати на рішенє клюбів а відтак зібрати ся ще раз на засїданє. Дальше постановлено занятн ся енерґічно покривдженими в своїх правах славяньскими студентами на віденьскім університеті.

N. fr. Presse доносить, що на спільній конференциї міністрів настали поважні ріжниці помежи обома правительствами з одної сторони а спільним міністром війни з другої сторони. Міністерство війни домагає ся конче нового кредиту 25 міліонів на нові пушки, а оба правительства годять ся що найбільше на кредит 15 міліонів корон.

З Константинополя доносять, що випусканє на волю амнестіонованих Болгар розпочало ся вже й в монастирскім вілєті. Амнестия розтягає ся також і на час за послїдних 18 місяців. Випущені на волю мусять зложити присягу вірности а тоді вже не поставлять їх під поліцийний надзір. Із Солуня наспіла вість, що проводирі торічного руху в Монастири, Ґруїч, Лозанчев і Суґарев заявили через цивільних аґентів, що готові піддати ся. Ґенеральний інспектор Гільмі забезпечив їм амнестию і вільний виїзд. З уступленем сих послідних проводирів комітетових закінчила ся мабуть послїдна доба нападів.

Про катастрофу під Порт-Артуром доносять ще: Російска ескадра уступаючись перед перемагаючою силою японьскої фльоти, зближила ся була до вїзду до пристані. Було то вже по 8 год. рано і переважна часть залоги та офіцирів зійшла була під поклад на сніданє. Адмірал Макаров снїдав в своїй кабіні. Столова саля була повна офіцирів. Вел. кн. Кирил був на помості корабля а з ним і капітан Яковлев, командант корабля, та поручник Кубе, адютант вел. князя. Двох службових офіцирів якраз розглядало ся за помочию люнет по воді у вїзді до порту, слїдячи, чи нема якої перешкоди, коли нараз настав страшний вибух кітлів, а в кілька хвиль опісля і вибух добре заосмотреного маґазину пороху. Корабель розпук ся а вода набігла до середини; судно перехилило ся і пішло під воду. З людий, що були під помостом підчас катастрофи, не виратував ся ніхто, а тих, що були на горі, вибух розкинув на всї сторони. Прочі кораблї станули зараз і післали лодки на поміч а рівночасно поплили і лоди торпедові з можливим поспі-

---

48)

Сліди їздця.

(Повість з анґлійского).

(Конець).

— Менї здаєть ся, що якось так зробимо, аби вам в Тенґлї Манор подобало ся — відповів Норберт, усьміхаючи ся на слова пані Гардман.

— Так, як би я могла приїхати там, аби варити обід або помагати при прятаню в хаті, а відтак з вашою службою свобідно обідати. Але ви і Ліся недопустили би до того, а я знов не умію сидїти на шовковім фотели і держати руки на колїнах.

— Я поїду там з найбільшою радостию — сказала Джесся. — Ліся надто добра, аби могла мене вствидати ся.

Остаточно Норберт так розговорив ся, що остав довший час у Гардманів, засів з ними до стола і повечеряв.

XXIII.

Закінченє.

Сер Еверард був сам в комнатї, в котрій всьо — від фортепяна аж до послїдної книжки на столику, говорило о Валлї, о єго одинокій Валлї, що саме під ту пору була з Артуром Гальдімондом на повесїльній подорожи до Тиролю. Відїхали й нечисленні гостї, що були на тихім весїлю — між послїдними льорд Блекмарден з сином і дочкою. За ними відїхав і епископ, котрий вінчав молоду пару. Тишина настала в цілім домі. Льокаї поховали заставу і привели всьо до звичайного ладу.

— Як я відчую єї неприсутність і тепер і пізнїйше! — сказав до себе сер Еверард і розглянув ся по знакомій єму комнатї. Коли він так стояв і пригадував собі на всї події з часу свого пожитя з дочкою, отворили ся тихо скляні двері і в комнатї зашелестіла шовкова сукня. Легкі кроки наблизили ся до сер Еверарда, що стояв плечима обернений до дверий.

Він нагле відвернув ся; майже надіяв ся побачити дочку, хоч знав, що она в сїй хвили далеко від него — може в Льондонї, а може в дорозї до Довру.

То не була Валлї лише Франціска.

— Не гнївайте ся на мене, що я знов тут — говорила несьміло і єї румяне лице поблїдло. — Мене привело сюди бажанє довідати ся, що гадаєте тепер робити, і сказати вам то, чого в присутности третих осіб сказати не можна. Коли віз був в половинї дороги до Блекмарден, сказала я мому шейкови, що маю ще дїло в селї і висїла, а він з Бевілем поїхав дальше. Чи перешкаджаю?

— Алеж нї, моя люба. Менї дуже мило. Самота пригнїтала мене і то велика потїха для мене бачити когось, що єго Валлї так любить.

— Так, менї здаєть ся, що она мене любить — відповіла Франціска. — Але я стараю ся також із всїх сил о єї приязнь.

— І ви здобули єї вповнї. Не маю навіть слів подяки за вашу доброту. Ви прийшли до нас в хвили тяжкого смутку і внесли до нашого дому нове житє. Бог знає, як би з нами було без вашої помочи.

Живий румянець, що все вкривав хороше личко Франціски, ще не появляв ся; стояла блїда і задумана.

— Сїдайте на крісло моеї дорогої Валлї — сказав сер Еверард. — Мусите менї подати мій чай — послїдний, який випю дома.

— Ви відїздите — зараз, безпроволочно?

— Нинї вечером. Поспішним поїздом.

— Не вернете перед весною?

— Нї, лїкарі настають, аби я провів зиму в Альжирі, а на весну вибираю ся в иншу подорож.

Франціска зрозуміла єго.

— І відїздите самі?

— Сам.

— Алеж можете там на чужинї занедужати і не будете мати нїкого, нї приятеля, нї знакомого.

— І то можливе Але маю знаменитого служачого; він вірний як пес і трохи образований. Не гадайте, що я буду там надто опущений. Я вдоволений, що моє житє наближає ся до кінця, від коли знаю, що моя Валлї щаслива. Покидаю Шпрінґфільд, але буду духом все тут, коли Валлї і єї муж тут замешкають.

— Сер Еверарде, я не можу погодити ся з гадкою, аби ви самі вибирали ся до того далекого, чужого краю. Не знаю, як маю висловити ся, але менї видає ся, немов би я могла

хом на місце катастрофи, щоби ратувати живучих.

В кругах російскої маринарки ходить чутка, що адмірал Алексієв одержав приказ поки ще не запускати ся в ніякі операциї, аж приїде адмірал Скридлов. Новий командант російскої фльоти Тихого океана має бути чоловіком так само здібним як і Макаров, але при тім і оглядним. Однакож ледви чи він зможе ще що вдіяти. Фльота російска так добре як би й розбита; она вже ніяк не в силї показати ся на широкім мори, а тим самим і не може робити перешкод рухам японьскої фльоти і перевозови сухопутної армії. Висилане на всхід ескадри балтийского моря немислиме, бо она не могла би примістити ся в Порт Артурі, а заким би доплила до Владивостока, то там би порт замерз. Ставувши на всхідно-азийских водах, мусїла би она зараз в хвили свого приїзду станути до битви на широкім мори, котрої без помочи владивосточної ескадри не видержала би.

Найважнїйше тепер питане, чи і де схотять Японцї висадити свое войско на беріг, що би остаточно приступати до облоги Порт Артура зі сторони цїлеччини. Здаєсь, що они то зроблять десь понизше, значить ся більше на полудневий всхід від міста Нючвану і може бути, що в звязи з тим стоїть чутка, що російска залога уступила ся із сего міста; мабуть не вся, лиш часть ei пішла обсадити загрожені побережа.

Новинки.

Львів дня 20-го цьвітня 1904.

— **Є. В. Цїсар** удїлив з своїх приватних фондів комітетови церковному в Стоках, бобрецкого повіта, 300 К запомоги на докінчене будови дочерної церкви.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс повітових секретарів Вільг. Ґроссера з Нового Санча до Грибова і Стеф. Дембчиньского з Грибова до Нового Санча.

— **Із статистики Львова.** З кінцем 1903 р. числив Львів 168.600 мешканців. Число заключених подруж виносило в минувшім роцї 1536, число всіх уродин 6005, з того 187 неживих. Умерло людий 3 978.

— **Посьвячене дому тов. „Труд" у Львові** відбуло ся в недїлю дня 17 цьвітня. Посьвяченя довершив Впр. о. митрат Туркевич при участи крилошан митр. капітули Впр. оо. Пюрка і Чапельского. В тім торжестві взяли участь: заряд товариства, робітницї і учницї та значне число місцевої інтелїґенциї. По довершенім актї посьвяченя дому о. митрат в теплих словах представив значінє і вагу товариства „Труд", піднїс значінє працї взагалї, а специяльно в товариствах з задачою економічною і зложив желаня на успішний розвій сеї нашої одинокої жіночої спілки промислової. По посьвяченю паски і по обдїленю сьвяченим яйцем, засїли члени управи товариства, участники торжества і робітницї з настоятельками та учницї до скромно заставлених столів.

— **З Миклашева,** пов. львівского, доносять, що дня 23 с. м. відбуде ся там торжество в честь місцевого пароха о. Адальберта Глиньского, котрий того дня кінчить 80-ий рік житя, а 56-ий сьвященьства. Торжество розпічне ся о 9-ій год. рано богослуженем в місцевій церкві.

— **Торговля живим товаром.** Із Станиславова доносять до одної з львівских часописий, що утїк звідтам арендар державної акцизи від вина Маркус Фрайліх і вивіз 4 дівчата на далекий Всхід.

— **Фальшівники гроший.** Угорске бюро кореспонденцийне доносить, що в місточку Вершец в полудневій Угорщинї викрито шайку фальшівників гроший. Цїлу шайку зложену з шістьох членів увязнено і забрано їм всї машини та 500 штук підроблених 10-коронівок.

— **Про землетрясенє,** яке дня 4 с. м. дало ся чути в косівскім вілаєті в Туреччинї, надходять тепер — як доносять з Константинополя — страшні подробицї. В 30 селах збурило землетрясене майже всї доми, 37 осіб погибло, а 28 есть ранених. Однако страти в людях суть значно більші.

— **Бабский лїк.** В селї Галичановї, городецкого повіта, парубок Микола Пилат удав ся до баб-лїкарок о пораду на „поруху". Баби порадили пити корінь „тої" (Aconitum), мочений в горівцї. Одна баба накопала кореня, намочила в горівцї і дала парубкови випити. Коли парубок випив то лїкарство, не міг слова вимовити і за кілька годин помер. Перед похороном була в селї комісия і взяла печінку небіщика до лїкарского розслїду, а против баби-лїкарки веде ся судове слїдство. Як звістно, ростина тоя містить в собі дуже сильну отрую.

— **Зелїзниця Львів-Підгайцї.** Мінїстерство зелїзниць рескриптом з дня 14 с. м. приняло в засадї проект поміщеня двірця зелїзницї Львів-Винники-Підгайцї на Личаківскій рогачцї, звідки поведено би шляхи сеї зелїзницї, оден до Персенківки, а другий до Підзамча. Заразом мінїстерство дозволило, аби на основі сего проекту переведено ревізию траси, яка має відбути ся в найблизших днях під проводом інж. Косиньского.

— **Експльозия на корабли.** З Вашинґтона доносять, що на военнім кораблю „Міссурі", найновійшім і найлїпшім з американьскої ескадри, експльодувала 13-цалева пушка і убила 14 моряків, між ними капітана Давідзона. Пятьох вояків потерпіло тяжкі рани. Експльозия повстала від надто сильного набою, хотяй наслїдком подібних случаїв вже раз наказано зменшити набої для пушок американьскої ескадри.

— **„З Труда".** Кафтаники весняні власного солїдного виробу, чорні з доброю підшевкою, скромні і частій зміні з уваги на моду непідлягаючі, суть на складї все в „Трудї". Замовленя почтові залагоджуємо безпроволочно. При замовленях до висилки треба подати ширину в грудях. — Сей виріб наш поручаємо нашим Впов. Паням дуже.

Дирекция.

— **Японьский похорон російских моряків.** В Чемульпо похоронили Японцї з військовими гонорами тїла двох російских моряків з залоги „Корейця", що виплили були на воду в тім місци, де по вибуху затонув „Кореєць". „Шанґайский Меркур" так описує сей похорон: Тїла моряків, зложені в подвійну домовину, привезла до берега японьска лодка парова і їх похоронено на европейскім кладовищи. По переду похоронного походу ішов віддїл японьских стрільцїв а перед караваном анґлійский місіонар. Домовина була вкрита морскою хоругвою о російских барвах і засипана множеством цьвітів. По боках ішли два японьскі вояки і несли прекрасні китицї цьвітів і таблички з написами в японьскій мові. За домовиною поступав командант японьского корабля зі своїм штабом і представителї Францїї, Америки, Німеччини і Італії в парадних мундурах. Похід кінчила армата, котру тягнуло 12 вояків. На кладовищи місіонар відправив богослуженє, а японьский офіцер перекладав зараз слово за словом ту проповідь на японьску мову. Відтак приступали японьскі офіцири один за другим і поклоном перед домовиною прощали погибших. За їх примїром зробили то само і репрезентанти заграничних держав та японьский консуль. Коли домовину спускали в землю, трикратна сальва закінчила сумну церемонию.

— **Нова зелїзниця з Росиї до Галичини.** Російскі часописи доносять, що вже в найблизшім часї розпічне ся будова зелїзницї з Ковля до Володимира Волиньского і дальше в полуднево-західнім напрямі до границї Галичини. Згадана лїнія буде поведена до Угри-

---

вам бути помічною, вас в хвилях смутку деколи розірвати; немов би могла хоч в дечім заступити вам вашу дочку. Позволите, аби я і Бевіль поїхали з вами? Я можу з ним всьо зробити. Не маю наміру бути все при вас; я хотїла би лиш, аби ми мешкали в тім самім готели, або в тім самім містї, аби бути кождої хвилї при вас, коли будете нас потребувати, аби вас доглядати і помагати вам на случай недуги. Позвольте нам поїхати з вами.

Глядїла на него зі сльозами в очах зі зложеними як до молитви руками і з любовію. На той вид відчував він немов би докори совісти. Ах, коли би він заслужив на таку любов як та! Він міг їй сказати: „Стань моєю женою; заміни останок мого житя в блаженний сон!" — і був би зірвав найкрасшу цьвітку, яка коли небудь цвила для мужчини. Але совість і честь не позваляли на то. Взяв ei руки в свої долонї і нахилив ся, аби поцїлувати ei чоло.

— Моя пречудна дитино, я не заслугую на вашу доброту, не заслугую, аби ви про ме не думали. Ваше співчутє тронуло мене до глубини душі. Оно буде для мене дорогим до кінця мого житя. Але там, куди я іду, нема місця на такі хороші чувства. Там нема вже любови нї приязни.

— Не розумію того — сказала Франціска.

— Будете всьо знати і зрозумієте, як прийде час. На всякий спосіб той промінь сьвітла, який кидає ваша прихильність на послїднї хвилї мого житя, буде менї присьвічувати до гробу. Будете приятелькою Валлї, як я від'їду? Не охолене ваше чувство для неї тепер, коли она віддала ся?

— Нїколи! — відповіла Франціска. — Я не гадаю віддавати ся — говорила з пересьвідченем женщини, що на все покінчила з любовію. — Валлї, як довго я жию, буде менї дорога як рідна сестра. Я не зміню ся. Але ви вернете в маю, сер Езерарде? Чей схочете побачити дочку в ei щастю? Чую, що зима на Полудни чудесно подїлає на вас.

— Я вже нїколи не верну. Не глядїть так сумно, Франціско. Я вибрав дорогу, що найімовірнїйше веде до спокою. І хоч би жив двайцять лїт, то нїчо не змінять ся в моїх постановах. Завтра рано попращаю рідну землю а разом з нею моє дотеперішне житє.

— Не маю права питати вас о причину вашої постанови — сказала Франціска сумно. — Ви були для мене дуже добрі, я не одну милу хвилю провела в тім домі. Нехай вас Бог проводить в цїлій вашій дорозї. Будьте здорові!

— Будь здорова, моя дитино! — сказав тронутий. Сим разом обійняв ei і поцїлував в чоло як дочку.

— Франціско — відозвав ся відтак лагідно і поважно — коли би я був добрим чоловіком, то був би вас просив, аби ви стали моєю женою і конець мого житя инакше уложивсь би.

Она глядїла на него з чувством безмежного довіря.

— Я люблю вас і могла би бути щасливою з вами, які би ви не були — шепнула тихо.

— Нї, люба, такої великої кривди не міг би я тобі зробити.

Вийшли разом крізь склянї двері, перейшли цїлий парк аж до воріт і тут розстали ся на все. Чотири тиждні пізнїйше довідано ся в Остордж, що сер Езерард Андініян перейшов на римо-католицку віру і вступив до монастиря чину Трапістів. Той монастир лежав о кілька миль від Альжиру. Над дверми монастиря була напись: „Ніяка женщина не сьміє увійти." Нїколи вже не побачить Валлї свого вітця. Єго спосіб житя став чисто монаший; встає о другій годинї в ночи і проводить час на молитві. Від тяжкої роботи задля здоровля увільнено его; бо черцї знають, що він прийшов там, аби між ними умерти. На стїнї рефектаря, напротив котрої садить новий братчик, находить ся отся напись, на яку він нераз глядить з усьміхом: „Приємність умирати без муки, значить тільки, що мука жити без приємности."

* * *

Валлї щаслива, бодай так щаслива, як можуть бути щасливими люди, що мають совість і серце. Все і всюди носить з собою немов би частину самої себе спомин на муку і на злочин свого вітця. Заки проминув перший рік по

нова і сполучить ся в Сокали з галицкою зелізницею. Буде то зелізниця чисто стратеґічна, тим більше, що по другій стороні Ковля буде продовжена до Пиньска і сполучить ся там з лінією, котра йде до Москви. Зелізниця з Ковля до галицкої границі буде скінчена в слідуючім році.

— **Зміна відповідий.** Одна з американьских часописий стратила двох постійних передплатників з такої причини: Батько близнючків запитав редакції, як найліпше поступати з дітьми в часі, коли їм ростуть зубки; другий питав ся, яким чином вигубити саранчу із свого огорода. По причині переміни прізвищ одержав перший таку відповідь: „Накрийте їх соломою, відтак підпаліть, а незабавки позбудете ся непрошених гостий“. Другий, що мав клопіт з саранчею, дістав таку раду: „Дайте їм трохи рецинового олійку, а ясна натріть кусником слоневої кости“.

— **Сумний конець патріотичної забави.** В селі Яске, одеского повіта, в мешканю властителя хати Буравчука забавляли ся діти в війну між Росиєю і Японією. Серед „вояків“ була також 7 літна Марта Цвідерска, котра на жадане „воюючих“ находила ся в сумежній комнаті, що представляла цукорню і мала відогравати ролю „ґейші.“ Она мала приймати Росиян, як увійдуть побідниками до Токіо. Инакше впрочім як побідниками Росияни в забаві росийских дітий до Токіо входити й не могли. Як ролі вже роздано і оба війска стали на себе нападати, росийский вожд 7-літний син Буравчука пригадав собі, що в шафі находить ся батькова рушниця і не підозріваючи, що она набита, командирує „до бою“ і сам на чолі кидає ся з окликом „гурра“ та спускає курок. В ту мить продер воздух перерazливий крик малої Марти, що поцілена в груди упала неживою.

— **Конець воздухоплавця.** З Барцельони доносять: Аеронавт Форіольс підніс ся з площі Торос бальоном до висоти 5000 стіп серед гарної погоди. На тій висоті пірвав его вітер в сторону моря, де упав в віддалену пятьох кільометрів від берега. Численні лодки поспішили йму на поміч, але бальон волік воздухоплавця по филях аж до пізної ночи. Остаточно лодки повернули до порту з бальоном і човном, але тіло Форіоля викинуло море на берег аж над раном.

Господарство, промисл і торговля

— **Ціна збіжа у Львові дня 19 цьвітня:** Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·50 до 8·80; жито 6·40 до 6·60; овес 5·70 до 6·—; ячмінь пашний 5·50 до 5·75; ячмінь броварний 5·80 до 6·50; ріпак 9·15 до 9·40; льнянка —·— до —·—; горох до варення 7·75 до 11·—; вика 5·75 до 6·—; бобик 5·50 до 6·25; гречка —·— до —·—; кукурудза стара 6·25 до 6·50; хміль за 56 кільо 150·— до 160·—; конюшина червона 60·— до 75·—; конюшина біла 65·— до 75·—; конюшина шведска 65·— до 75·—; тимотка 22·— до 28·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 20 цьвітня. Є. Вел. Цісар виїде дня 26 с. м. на кілька днів до Будапешту.

Відень 20 цьвітня. Вчера о годині пів до 6 сї вечером приїхали тут на триднєвний побут князь і княгиня Уельскі.

Барцельона 20 цьвітня. Король Альфонс виїхав вчера вечером на Балєари.

Константинополь 20 цьвітня. Вірменьский католицкий патріярх Емануїл помер оногди нагло.

Петербург 20 цьвітня. Після послідних вістий прийшло в послідних днях над рікою Ялю кілька разів до стичок межи передними сторожами войск росийских і японьских. Послідна більша відбула ся 18 с. м., але доси нема ще о ній близших вістий.

Петербург 20 цьвітня. Адмірал Скридлов приїхав вчера до Петербурга і тут повитано его торжественно.

Сеуль 20 цьвітня. Урядник власти цивільної в Ґензані доносить, що в полудневих сторонах Сукчену показав ся сильний відділ росийского войска. Значнійші відділи обсадили місцевість Тунксен, положену на 80 миль від Ґензана на північ.

Петербург 20 цьвітня. Дотеперішний командант першого сибірского корпуса ґен. Сухаров іменований шефом польного штабу манджурскої армії. На его місце іменований ґен. Штаремберґ.

Шанґай 20 цьвітня. Автентичні вісти з Сеуля доносять, що армію японьску поділено на корпуси: експедицийний і окупацийний. Корпус експедицийний числить 45.000 мужа і машерує до ріки Ялю; другий корпус числить 15.000 резервістів. Головна кватира знаходить ся в Сеули з ґарнізоном, що виносить 400 людий. Головна кватира для транспорту війска знаходить ся в Чемульпо. Будова зелізниці поступає дуже борзо. Остров Кордо укріплено.

еї подружи, спочив чернечий братчик там на Полудни в гробі, який собі сам виконав, а она мала то відрадне чувство, що він признав ся до свого злочину і що ціле его житє, від хвилї, коли допустив ся того злочину, було одним довгим, безперериивним каянєм.

* * *

А житє іде спокійно дальше своїм ходом. Норберт і Лісн вже два роки як побрали ся. Дора Блек видає ся щасливійшою як перше, коли садить в сьвітлї сонця на мураві і забавляє першу дитину свого братанича. Всї труды Норберта, всї его радости і заводи ділить з ним Лісн; впрочім він належить до найспосібнійших членів парляменту. Говорить часто і добре, на него зважають і він має славу, що кожду річ, за яку возьме ся, переведе совістно. Що до відносин до жінчиної родини додержує слова. Пан і пані Гардман були в Тенґлї; найшли там дуже щире приняте і поводили ся на свій лад без докору. Мария і еї муж були також гістьми в домі Норберта і хоч зарозумілий Джім трохи нудив его своїми сьмішними поглядами, то Норберт не дав того по собі пізнати. Не хотів обидити Марії, що глядїла на свого мужа, як на якого пророка. Але любимцем всїх в Тенґлї есть Джессн. Покинула свою машину до шитя і послугує ся нею хиба у вільних хвилях, коли шиє множество одежи для бідних дїтий цілої околиції. Мешкає то в домі Норберта, то коло тітки в Блекфорді, котра перенесла ся разом з стриєм до малого домку з огородцем на передмістю, який їм подарувала тітка Дора. Джесся розумна і понятлива, учить ся легко всього і поволи затирає ся ріжниця в поведеню між нею і еї теперішним окруженєм. Она любить читати і Лісн підбирає їй добрі книжки. Радо перебуває в товаристві, але рідко коли відзиває ся, відчуваючи недостачі свого образованя, але постановляє собі всї ті недостачі в як найкоротшім часї доповнити. Впрочім в цілій околици тїшить ся Джесся загальною любовію.

* * *

Далеко за океаном в Бостонї одержує Іванна Бернард вістку про запис, який полишив їй незвістний добродій. Запис складає ся з шістьох тисяч фунтів, які їй безпроволочно виплачено. Пані Бернард пересьвідчена, що той дарунок, який дістав ся в еї руки три місяцї по смерти сер Еверарда Андініяна, походить від того покаяного грішника. Гроші зложила она сейчас як сьвяту спадщину для синів і дочок; ні она, ні еї муж не нарушили нїколи капіталу, ані відсотків.

НАДІСЛАНЕ.

До відомости всїх Вп. Господарів.

Господарі, хто з вас знає, що Іван Плейза вирабляє? — Ріжні плуги і сїчкарні, дуже міцні, дуже гарні, млинки, рала наймоднїйші, до ужитку найздібнїйші! Та ще й тано; тож тра знати, з ким найлїпше гандель мати:

Чужий пхає що найгірше, а говорить, що найлїпше. Коби гроші в руки взяти: йди мя — каже — позивати! — Час нам собі руки дати та й чужих не спомагати. Най не їдять білу булку, а до неї й нашу курку; нехай роблять, як ми робим, коло поля гною ходим! Наші гроші в нас тримаймо; чужим в гандель не даваймо! Чейже аґент плуг не робить; на готовім він заробить.

На щож в двоє нам платити, коли можем опщадити. Турка близько Коломиї, там робітня є й до нинї: Іван Плейза не в кермує, кожду річ він сам пробує. Він вас, братя, не вшукає, бо він Христа віру має. А хто чого сам не знає, най лиш его поспитає; він на складі усе має, цїнник даром посилає. Хто раз купить, буде знати, що у Плейзи мож дістати все найлїпше, найдешевше, тай ще другим 'ме казати, що найлїпше купувати: у

Івана Плейзи

в Турцї під Коломиєю.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

Виданя
Руского педаґоґічного Товариства.
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видана.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (третє цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Виданя без образків.

*Молитовник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. А. Кельнер:** Коротка історія педагогії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко** Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко:** Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р. 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олімпія 40 с **Віра Лебедова:** Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с ***А. Глодзїньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III кляси ґімназ 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.:** Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпровоï Чайки:** Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бескида до Анди 20 с ***Ів. Франко:** Абу Касемові Капцї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с **Василь В-р:** Подорож до краю Лїлипутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский:** Переклади 40 с., опр 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Вовчок:** оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Боровиха** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с ***Ковалїв Стефан:** На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. *Малий сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова:** Байки 10 с ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпровоï Чайки,** Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. в р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл видїлових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за послїплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).